

πτρων (Iorgnons) καὶ ἐν ἀπουσίᾳ ἄλλου τινὸς ἐπιφωτισμοῦ. Εἶνε δὲ ὁ μεγάλωννος μὲν ἀλλὰ μικρὸς οὗτος ἀστὴρ λίαν ἐνδιαφέρων ἡμῖν, διότι ὅπως ἡ ἡμετέρα Γῆ οὕτω καὶ αὐτὸς εἶνε πλανήτης, τουτέστι σκοτεινὸν τι οὐράνιον σῶμα δεχόμενον τὸ φῶς του παρὰ τοῦ Ἥλιου καὶ περιστρεφόμενον περὶ τοῦτον κυκλοειδῶς που. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ πολλοὶ ἄλλοι πλανῆται, ὧν ἐπισημότεροι διὰ τὸ μέγεθός των εἶνε οἱ ἐξῆς τασσόμενοι ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἀνάλογον ἀπόστασιν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ Ἥλιου: Ἑρμῆς, Ἀφροδίτη, Γῆ, Ἄρης, Ζεὺς, Κρόνος, Οὐρανὸς καὶ Προσειδῶν. Πλὴν τῶν δύο τελευταίων οἱ λοιποὶ ἦσαν καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις γνωστοί.

Ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐνταῦθα πλανήτης ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ περιφανοῦς ἀστρονόμου Φριδερίκου Γουλιέλμου Ἑρσχέλου (Herschel) τὴν 13 Μαρτίου τοῦ 1781 μεταξὺ τῆς 10 καὶ 11 ὥρας τῆς νυκτὸς, κληθεὶς βραδύτερον *Οὐρανός*. Διὰ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ πλανήτου τούτου τὰ ὅρια τοῦ ἡμετέρου πλανητικοῦ συστήματος ἠυρύνθησαν κατὰ τὸ διπλάσιον περίπου, ἐπειδὴ ἐγένετο δῆλον ὅτι ὁ νεωστὶ γνωσθεὶς πλανήτης εἰκνείτο περὶ τὸν Ἥλιον εἰς ἀπόστασιν 380 ἐκατομμυρίων μιλίων καὶ εἶδετο χρόνου πλέον ἢ 84 ἡμέτερα ἔτη πρὸς ἀποτέλεσιν τῆς περιφορᾶς του. Ἐνεκα ταύτης τῆς βραδείας κινήσεως καὶ τῆς μικρᾶς του λάμψεως ἐλάνθανεν ὁ *Οὐρανός* ὡς πλανήτης τοὺς πρὸ τοῦ Ἑρσχέλου ἀστρονόμους· ἀλλ' ἄμα γνωσθεὶς ἐγένετο δῆλον, ὅτι ὑπερβάλλει τὴν τῆς Γῆς διάμετρον κατὰ τὸ τετραπλάσιον σχεδόν, ὅτι ὁ ὄγκος τῆς σφίρας αὐτοῦ εἶνε ὀγδοηκοντάκις ἐπτὰ μεγαλείτερος ἢ ὁ τῆς Γῆς καὶ ὅτι τὸ βῆρος του εἶναι δεκαεξάκις πλέον ἢ τὸ τῆς Γῆς. Ἐτι δὲ ἐνῶ ἡ ἡμετέρα Γῆ μίαν μόνην Σελήνην ὡς ἀδιάλειπτον ἀκόλουθον ἔχει, κύκλω τοῦ *Οὐρανοῦ* εἰσι τέσσαρες τοιοῦτοι δορυφόροι, οἵτινες ἔνεκα τῆς μεγάλης αὐτῶν σμικρότητος καὶ ἀποστάσεως ἀφ' ἡμῶν μόνον διὰ τῶν ἰσχυροτάτων τηλεσκοπίων εἰσὶν αἰσθητοί· καὶ μόνος ὁ Ἑρσχέλος ἠδυνήθη νὰ διαγνώσῃ διὰ τοῦ γιγαντώδους αὐτοῦ τηλεσκοπίου τὰς δύο μόνον λαμπροτέρας σελήνας τοῦ *Οὐρανοῦ*.

Περὶ τοῦ ἀπεράντου μεγέθους τοῦ οὐρανοῦ Σύμπαντος λαμβάνει τις μικρὰν ἰδέαν, ἐὰν σκεφθῇ ὅτι τὸ ἡμέτερον Ἡλιακὸν σύστημα, ὑπερσταγῶν τις ἐν τῷ ὠκεανῷ τῶν Κόσμων ἐστίν, τοσοῦτον ἐκτεταμένον καὶ ἀχνῆς εἶνε ὥστε εἰς πλανήτης ἐπτάκις καὶ ὀγδοηκονταπλάσιος μάλιστα τῆς Γῆς ἔμεινεν ἄγνωστος ἐπὶ ὅλας χιλιετηρίδας!

II. K.

ΛΥΣΙΣ ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΩΝ ΑΠΟΡΙΩΝ

Ὁς αὐτὸς αὐτὸν οὐκ ἔχει, Σάμων θέλει.
Κατανικηθέντες οἱ Ἀθηναῖοι καὶ τὴν πόλιν

αὐτῶν ἐγχειρίζοντες εἰς τὸν Λύσανδρον καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους, παρεκάλουν τοὺς νικητὰς ν' ἀφήσωσιν αὐτοῖς τὴν Σάμον· οἱ δὲ εἶπον· «Σεῖς δὲν εἰσθε κύριοι τοῦ ἑαυτοῦ σας, καὶ θέλετε ὑπηκόους;» Ἐκ τῆς ἀποκρίσεως δὲ ταύτης προήλθεν ἡ παροιμία· «Ὁς αὐτὸς αὐτὸν οὐκ ἔχει, Σάμων θέλει.»

ΔΙΑ ΤΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Ἡ περιβολὴ γυναικὸς πρέπει νὰ εὐφραίνῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὡς τὸ πνεῦμα καὶ ὁ χαρακτήρ αὐτῆς τὰ ὄψα καὶ τὴν καρδίαν τοῦ μετ' αὐτῆς συναναστρεφόμενου. Τὸ νὰ ἦναι κοσμικὰ καὶ ἀκριβῶς καθαρὰ δὲν ἀρκεῖ· εἰς τὰς στοιχειώδεις ταύτας ἀρετὰς πρέπει νὰ συνενόη τὴν ἐρασιμότητα, τὴν φιλοκαλίαν καὶ τὴν χάριν. Πρέπει πρὸ πάντων νὰ γνωρίζῃ τὴν τέχνην τοῦ νὰ ἦναι εὐτυχῆς, νὰ μὴ ἐνδιατρίβῃ περὶ τὰ ὀχληρὰ, νὰ μὴ χρονατριβῇ εἰς τὰς ἀχωρίστους τοῦ κόσμου τούτου ἀνίας, νὰ δλιθαίη ταχέως πρὸ τῶν δυσαρέστων ἐντυπώσεων καὶ νὰ μὴ ἀνάζητῇ ἐν τῷ ῥόδῳ τὰς ἀκάνθιας. Ἡ θέλουσα νὰ ἦναι εὐτυχῆς πρέπει νὰ φροντίζῃ ὀλίγον περὶ ἑαυτῆς, καὶ πολὺ περὶ τῶν ἄλλων· νὰ εὐγνωμονῇ εἰς τὸν Ὑψίστον δι' ὅσας δωρεὴ καὶ εἰς τὴν ἀθλιεστέραν ὑπαρξίν εὐφροσύνας, ὡσεὶ ποικίλων εὐτελῆς ὕφασμα δι' ἀδαμάντων καὶ ν' ἀνοίγῃ τὴν καρδίαν τῆς εἰς πᾶσαν ἡλίου ἀκτίνα. Ἡ τέχνη τοῦ εὐτυχεῖν ἐπιβάλλει εἰς ἡμᾶς νὰ μετακινῶμεν ἀταράχως τοὺς ἐπιπροσθούοντας εἰς τὴν πορείαν ἡμῶν λίθους, ἔστωσαν καὶ ὡς ὄρη μεγάλοι, ν' ἀπομακρύνωμεν δι' ἐλαφροῦ φωτήματος τὰ ὀχληρὰ φαντάσματα, καὶ νὰ διανύωμεν μετὰ θαρράλεου βήματος τὸ ἐπίγειον ἡμῶν στάδιον. Ἡ τέχνη τοῦ εὐτυχεῖν ἀπαιτεῖ πρὸς τοῦτοις γαλήνην πνεύματος καὶ εὐθυμίαν διηνεκῆ. Λέγοντες δὲ εὐθυμίαν, δὲν ἐννοοῦμεν οὔτε τὴν ἄφρονα ἐκείνην κοσμικὴν ἔξαψιν, ἣν διαδέχεται ἡ λύπη καὶ παρακολουθεῖ τὸ δλίσημα, οὔτε τὴν διαλείπουσαν καὶ ἄτακτον ἐκείνην φαιδρότητα πνεύματος ἰδιοτρόπου χαίροντος ἄνευ λόγου καὶ λυπούμενου ἄνευ αἰτίας, οὐδὲ τὴν ὑπερῆφανον αὐτάρκειαν τοῦ θαυμάζοντος ἑαυτὸν καὶ τὰ πλοῦτη του, ἀλλὰ τὴν γαληνιαίαν ἐκείνην καὶ ἀμεριμνον χαρὰν, ἣν αἰσθάνεται ὁ νομίζων ἑαυτὸν ἀγαπώμενον ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὸν προστάτην τοῦτον ἐμπιστεύων τὴν φρούρησιν τῆς παρουσίας καὶ τὴν πρόνοιαν περὶ τῆς μελλούσης αὐτοῦ εὐδαιμονίας.

(K^a DE GASPARIN)

**

Ἐπὶ τοῦ Ἀθωνοῦ ἀριθμοῦνται εἴκοσι μοναστήρια, τρισχίλιοι δὲ μοναχοὶ καὶ ἰσάριθμοι ἱερεῖς διάγουσιν ἐν αὐτοῖς.